

PRINS HENDRIK
DOOR
A. L. GERRITSEN.

Enkele dagen na het verschijnen van deze aflevering, op 19 April, viert Prins Hendrik, de gemaal van onze Koningin, zijn 42sten verjaardag. Dat is ons een welkome aanleiding om iets te vertellen van den Prins, die als van zelf deelt in de liefde en aanhankelijkheid, die we Koningin Wilhelmina toedragen.

Prins Hendrik was nauwelijks zeven jaar oud, toen zijn vader, Hertog Frederik Frans II van Mecklenburg Schwerin, ten gevolge van een gevatte kou kwam te overlijden. En dat was een groot verlies voor den Prins en zijn oudere broers en zusje. Want Frederik Frans II was een man, die zich veel met z'n kinderen bezig hield en ze een uitstekende opvoeding gaf. Elken morgen woonde 't heele gezin een korte godsdienstoefening bij en elken avond stelde Papa zich nauwkeurig op de hoogte, hoe de jongens zich hadden gedragen en wat ze hadden geleerd.

Evenals de meeste vorstenzonen moest Prins Hendrik al vroeg leeren excerceeren. Als kleine jongen van zes jaar werd hij reeds met zijn beide oudere broers Frederik en Adolf door een onder-officier onder handen genomen, die hem op het slotplein van het kasteel te Schwerin leerde marcheeren. En 't kostte den kleinen hertog heel wat moeite om met zijn beide oudere broers in den pas te blijven. Maar hij deed ook bij de verdere oefeningen al z'n best om met Frederik en Adolf gelijk te komen.

Op zijn dertiende jaar vertrok de jonge hertog in gezelschap van zijn gouverneur naar Dresden om het gymnasium te bezoeken, dat hij geheel afliep. Daarna deed hij examen als Vaandrig en werd opgenomen in het Duitsche leger. Evenals alle Duitsche Prinsen, was ook Hertog Hendrik gehouden, tegelijk met zijn studie, een handwerk aan te leeren. Hij koos daartoe het schrijnwerkersvak.

In 1894, op 18-jarigen leeftijd, ondernam Hertog Hendrik een groote reis naar Engelsch-Indië, Ceylon, Palestina, Constantinopel en Athene, een reis die negen maanden duurde. Vooral op Ceylon genoot hij van het jachtvermaak. Vier weken lang ging hij reeds heel vroeg in den morgen met een gids en eenige koelies er op

PRINS HENDRIK TUSSEHEN DE PADVINDERS.

uit om in de bosschen en wildernissen te jagen op olifanten, buffels en krokodillen. Een enkel staaltje van de koelbloedigheid in die dagen door den jongen hertog aan den dag gelegd mogen we hier wel verhalen. 't Betreft een krokodil, die na door een schot van hertog Hendrik te zijn gewond, pogingen deed om weer den poel te bereiken waaruit hij was te voorschijn gekomen. Maar dat strookte niet met de plannen van den Prins, die hem achterna holde, bij den woest heen en weer zwaaienden staart greep en hem met ongelooflijke kracht op het droge trok. Wel om respect te krijgen voor de onverschrokkenheid van Zijne Hoogheid. Trouwens daarvan hebben we ook in ons eigen land wel eens een sterk staaltje gezien. 't Is al meer dan tien jaren geleden; dat bij een bezoek door H. M. de Koningin gebracht aan Amsterdam, het paard van een der begeleiders van den stoet geweldig begon te steigeren. Reeds kwam het dier met de voorpooten terecht in het koninklijke rijtuig en zeker zouden er groote ongelukken zijn gebeurd, indien niet de Prins door zijn kloek en krachtig ingrijpen dat had weten te voorkomen. Z. H. greep het dier bij den kop en drukte het met zooveel kracht achteruit dat het weer met de pooten op de straatsteen kwam en het koninklijk rijtuig kon doorrijden.

Teruggekeerd van zijn buitenlandsche reis legde onze tegenwoordige Prins in 1896 te Metz examen af als officier en trad in werkelijken dienst te Potsdam, waar hij werd aangesteld als luitenant bij het garde-regiment. Drie jaren later werd hij op verzoek met groot verlot gezonden en werkte daarna, tot kort voor zijn verloving met H. M. onze Koningin aan het ministerie te Schwerin.

Voor de eerste maal ontmoette Hertog Hendrik onze Koningin in 1898 te Cannes in Zuid-Frankrijk waar de bruiloft gevierd werd van Prins Christiaan, de tegenwoordige Koning van Denemarken, met een nicht van Hertog Hendrik en op 7 Februari 1901 werd, door onzen tegenwoordigen minister van Binnenlandsche Zaken, destijds minister van Justitie, Mr. Cort van der Linden, het koninklijk huwelijk voltrokken, dat door den toenmaligen hofprediker Dr. G. J. van der Flier werd ingezegend met een treffende toespraak over den tekst: Verhef Gij over ons het licht uws aanschijns, o Heere.

Er zou nog heel wat te vertellen zijn over hetgeen Prins Hendrik, sedert Zijne Hoogheid onder ons heeft gewoond, verrichtte. Inzonderheid voor de Maatschappij tot redding van drenkelingen, voor

het Roode Kruis, de padvinderebeweging en heide-ontginning maakte de Prins zich verdienstelijk. Maar er moet ook nog wat overblijven voor later.

Zoo de Heer wil en we leven hopen we, ook in Vrij en Blij, nog menigen jaardag van den Prins der Nederlanden te gedenken. En dan hebben we van zelf gelegenheid om jullie weer een en ander mede te deelen, waaruit we Zijne Hoogheid nader leeren kennen. We eindigen nu met den hartelijken wensch dat God den Prins der Nederlanden spare en zegene en tot een zegen stelle in de eerste plaats voor 't Koninklijk gezin, maar dan ook voor heel ons volk. Een wensch waar stellig alle jonge lezers van Vrij en Blij mee instemmen.

